

BAJTAI ANDRÁS

Billegő égövek peremén

Barbinak

Együtt töltött napjaink, akár az érett gyümölcsök szüret után, áttetsző fényükkel bevilágítják a kis lakást, ahová esténként egymáshoz hazatérünk, és az univerzumot, aminek legtávolabbi pontjain alaktalan élőlények kutatnak világosság után.

Mintha csillagközi világítótorony kalauzolna az égi zátonyok között, megtanultam az utat, ami a sötét oltárból köveivel hozzád elvezet, de ha mégis eltéveszteném az irányt, a kopár úr lélegzete visszatart, hogy a billegő égövek pereméről, akár egy lépcsőről, lelépjek.

Amikor alszunk, idegen Hold ragyog fel a ködös tisztás felett, ahol óvatos mozdulatokkal összeterelem nyáját a pásztor, hogy állatai az égitest szívébe metszett forrás vízből igyanak, amíg kalcedon álmunkból a jégmezőkről vissza nem térünk.

Közelséged felmelegíti a szobát, aminek bútorai sosem szenvedtek hiányt kezed őszapó-röptéből, és ilyenkor úgy bújok hozzád, ahogyan a kráter pereméről lelógó takarónkba csavarva fogja be énekesmadarait a boldog összetartozás.

Éjszakánként ágyunkban együtt forgunk a galaxissal, aztán kitakarózunk, hogy láthatatlan köszörűvel a szél csiszolja le pórusainkat, miközben

az égő korong bűvöletétől megbokrosodott
lovak vágtatnak a vulkán csúcsa felé.

A világűr ringat, amikor veled vagyok.
Hazaértem, hazatértél. A csillagködbe dobált
kristálypoharak zenéje emlékeztet rá,
hogy érzéseimet hiába bénítja földi szorongás,
melletted otthon vagyok, és fejünk felett hiába
leskelődnek a műholdak, egyetlen békém – te vagy.

Jelenés

A hullámvész hirtelen megszűnt,
és a madarak egy sötét tömeg
vonzásának engedelmessé
veszélyesen felfelé kezdtek szállni.

Fénytelen, kihűlt fészkeiket
hátrahagyva, csőrükben egyetlen
szál dermedt csillagvirággal,
a szférák igézetétől lassuló-hűlő

érveréssel emelkedtek egyre
magasabbra. A kék diaszpóra első
küldöttjei a világűrben, galaxisok
égi vándorai, lesütött tekintettel

oltalmaztuk őket, hogy idegen égitestek
közelébe érve tanúsítsák színehagyott
emlékét a megszelídített égnek,
ami alatt borzongva téblábolunk.